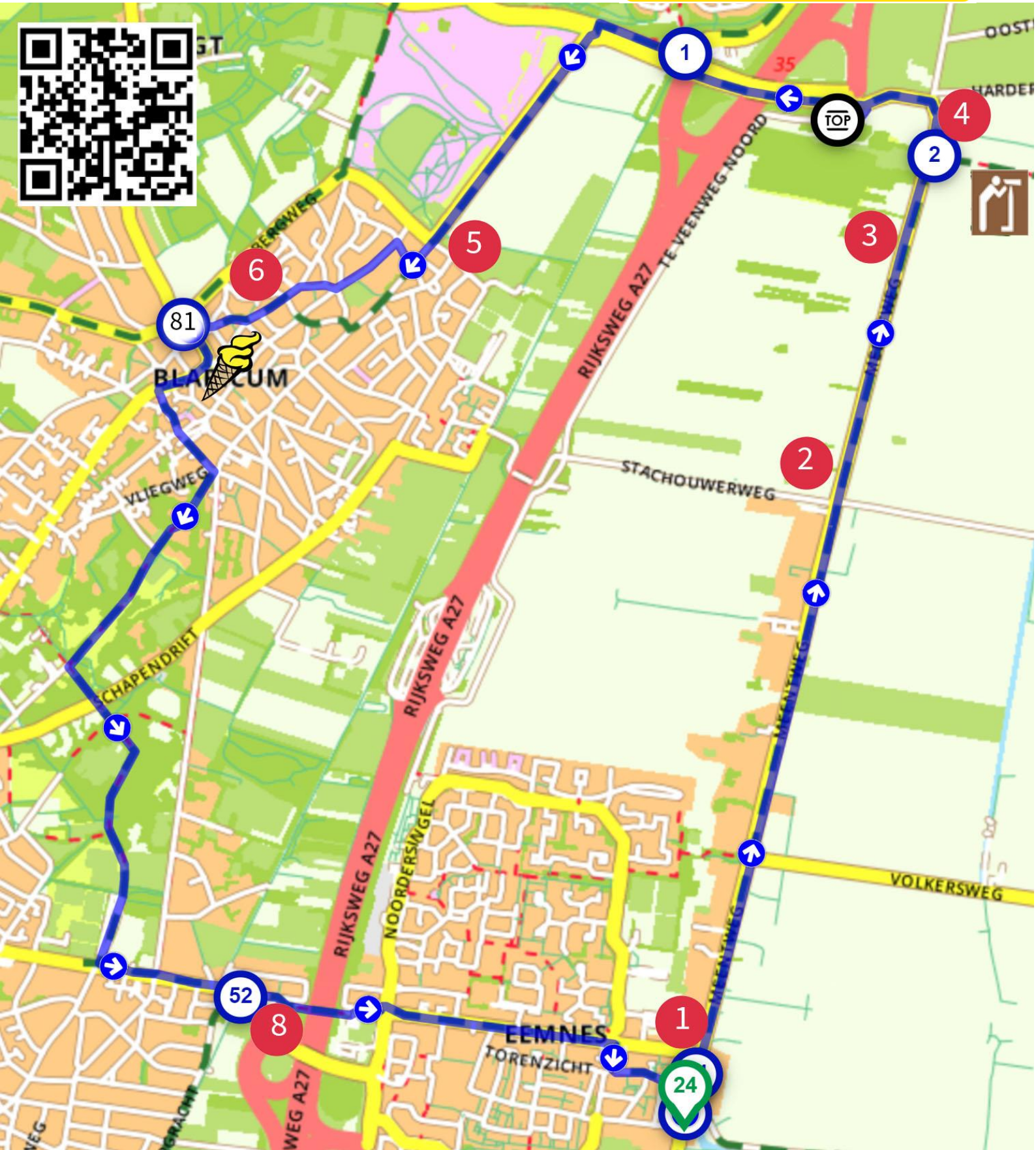

FIETSTOCHT 1

EEMNES OP Z'N KOP

EEMNES

OP Z'N KOP

STAP HIER EVEN VAN UW FIETS EN LOOP VANAF DIT PUNT NAAR DE VOGELKIJKHUT.

1. Driesprong Laarderweg, Wakkerendijk en Meentweg. Hier werd tol geheven.

In 1816 en 1817 werd eigenlijk in onvoorstelbaar tempo de straatweg van Naarden naar Amersfoort gerealiseerd, als onderdeel van de toen nog *Grote Weg No. 11 naar de Hannoversche grenzen*.

Vanaf augustus 1817 was de bestrating klaar en werd tol geheven. In al haar wijsheid had het Departement van Waterstaat en Publieke Werken besloten dat de tolleren op bepaalde punten moesten komen: bij Naarden, op de driesprong in Eemnes-Buiten, bij kasteel Groeneveld en verder nog een paar. De Eemnessers hadden tolvrijheid binnen hun eigen gemeente. Nu kwam de tegenslag voor Eemnes: de Laarder fabrikanten zagen dat het nu voor hen gunstiger was om zonder tol te betalen, hun goederen via de haven van Bussum te vervoeren.

Tot 1929, toen de doorsteek van *Rijksweg 1* uiteindelijk werd aangelegd, reed wel al het wegverkeer tussen Amsterdam en Amersfoort door Eemnes, maar het was nog niet veel.

2. Meentweg 99

“Het Tolletje” bevond zich op wat nu de Stachouwerweg heet, naast de woning Meentweg 99. Dit was eigenlijk het tolhuis. De weg liep van oudsher over het land van de boerenfamilie Rigter uit Blaricum, woonachtig op Kerklaan 3. De weg liep dus tussen de Stachouwerweg in Blaricum en de Meentweg in Eemnes. De familie heeft het land rond 1975 verkocht aan Rijkswaterstaat i.v.m. de aanleg van de A27. Over hun land liep dus een particuliere weg waarlangs de Blaricumse boeren in de Eemnesser polder konden komen en de Eemnessers op de Driest. Volgens de verhalen is de weg in het begin van de 20e eeuw aangelegd als zandweg maar er wordt ook beweerd dat er in de 19e eeuw al een pad liep . Rond 1917 is de weg verhard en vanaf dat moment zou er tol geheven zijn

3. De Valse Bosjes

De Valse Bosjes worden aan de oostzijde begrensd door de Meentweg, in het noorden en westen door de Te Veenweg-Noord en de Goyerweg. De bosbodem bestaat hoofdzakelijk uit veen dat met een dunne kleilaag is bedekt. Het natte bosperceel wordt door de Meentsloot in tweeën verdeeld. Deze beek diende in vroegere jaren als afvoer van overtollig veenwater. Het gebied ten westen van de Meentweg en Wakkerendijk heette toen 'Te Veen', het gebied aan de oostzijde werd 'Te Veld' genoemd. Over de naam Valse Bosjes bestaat geen zekerheid. Mogelijk had het te maken met het gevaar om weg te zinken in het moeras en te verdrinken. De toevoeging 'Valse' zou dan kunnen wijzen op 'verraderlijk, gevaarlijke'.

Stap hier even van uw fiets en loop vanaf dit punt naar de vogelkijkhut.

4. Meenthek

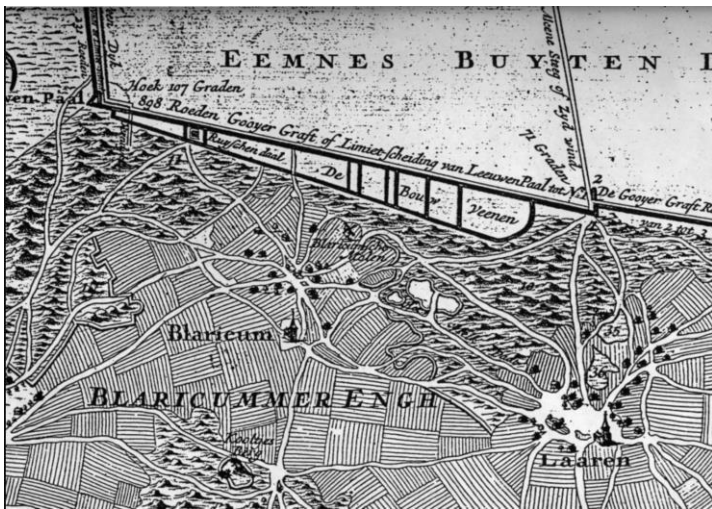

Aan het einde van de Meentweg stond een Meenthek. Alleen erfgooiers mochten op de gemene gronden (gronden voor gemeenschappelijk gebruik) komen. Was je geen erfgooiër werd je door de meentopzichter "Vossie" weggestuurd.

In 1404 werden via een schaarbrief de gemene gronden buiten het dorp Blaricum verdeeld om een einde te maken aan de onderlinge twisten. Met een schaarbrief had je als boer recht om de gemene grond te gebruiken.

Het erfgooierschap werd beschouwd als een geërfd recht, dat van vader op zoon overging en gebonden was aan het bewonen van een boerenbedrijf in het Gooi.

5. Slotweg

De Slotweg verwijst naar het Slot Ruysdael, dat in de Bouwveenen vlakbij de grens met Eemnes heeft gestaan. Over de Gooiergracht lag een brug en hierdoor kwam men op het pad Slot Veen te Eemnes. Dit was een pad dat uitkwam tussen Meentweg 111 en 113. Volgens overlevering zou het pad gebruikt worden voor bezoek van Eemnessers aan de katholieke kerk te Blaricum. Pad Slot Veen is midden 20^e eeuw in ongebruik geraakt en verdwenen.

6. Langeweg 9

De oudste boerderij van Blaricum. Deze ligt aan de Langeweg 9 en dateert uit 1620.

De laatste werkzame landbouwer op deze boerderij was Hendrik Puijk (1813-1891) die gehuwd was met Marretje de Jong.

Ijssalon De Hoop

In 1906 opent overgroot opa Lambert Kooij Stoomzuivelfabriek melkinrichting De Hoop. 45 jaar later zet opa Piet Kooij de melkfabriek De Hoop voort als klassieke 'boter, kaas & eieren winkel'. Die zomer gaat ook het eerste schepijsje over de toonbank. In 1968 volgt Peter Kooij opa Piet op. Aan de voordeur verkoopt hij 14 smaken ijs, via de zijdeur zuivel en eieren. Caroline Kooij is de vierde in rij. In 2006 neemt SVH Meester Ijsbereider Caroline de ijsspatel over van haar vader en wordt De Hoop meerdere keren uitgeroepen tot 'Ijssalon van het jaar'